

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 35Er/520/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316207295
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Dojčánová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:2316207295.2

Uznesenie

Okresný súd Galanta vo veci exekučného konania oprávneného: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, proti povinnému: 1./ rade Ľ. L., nar. X.X.XXXX, B.. V. XX, XXX XX A.V., 2./ rade P. I., nar. X.X.XXXX, C.. B. P. XX/XXXX, XXX XX K., za účasti súdneho exekútora: Mgr. Stanislav Polák, Exekútorový úrad, Moyzesova 5, 949 01 Nitra, na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť spoločne a nerozdielne 6 994,85 Eur a trov exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu zastavuje.

II. Oprávnený je povinný zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie vo výške 60,10 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Na návrh oprávneného sa začalo exekučné konanie, kde vykonaním exekúcie súd poveril súdneho exekútora Mgr. Stanislava Poláka, poverením vydaným Okresným súdom Galanta sp.zn. 35Er/520/2016 zo dňa 28.4.2016, na uspokojenie pohľadávky oprávneného zaplatiť spoločne a nerozdielne 6 994,85 Eur a trovy exekúcie, na základe exekučného titulu - vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu v Bratislave II, č.k. 1T/136/2013 zo dňa 2.2.2015.

2. Súdny exekútor v priebehu exekúcie doručil tunajšiemu súdu podnet na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, nakoľko vykonaním šetrením bola zistená nemajetnosť povinných a v danom prípade nie je žiadny reálny predpoklad nadobudnutia majetku podliehajúceho tejto exekúcie. .

3. Podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

4. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

5. Súd po preskúmaní predloženého exekučného spisu č. EX 299/2016 dospel k záveru, že súdny exekútor dostatočne prešetril majetkové pomery povinných. Počas exekúcie bolo zistené, že povinní nevlastnia žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok vhodný na exekúciu. Lustráciou v evidencii motorových vozidiel bolo zistené, že povinní nie sú držiteľom ani vlastníkom motorového vozidla. Ďalej bolo lustráciou na dostupné banky preukázané, že povinní nemajú vedený účet v banke s kladným zostatkom, z ktorého by bolo možné prikázať pohľadávku. Dopytom na Sociálnu poisťovňu bolo zistené, že povinní nie sú v pracovnom pomere, nepoberajú dôchodok ani dávky, z ktorých by bolo možné vykonávať zrážky. Počas exekúcie povinní nemali žiadny príjem, z ktorého by bolo možné vykonávať zrážky. Podľa zistenia súdneho exekútora je voči povinným vedených niekoľko exekučných konaní. Súd mal ďalej preukázané, že súdny exekútor sa pokúsil zistiť majetok povinných aj ich predvolaním na exekútorový úrad, povinní sa však nedostavil a na výzvy súdneho exekútora nereagovali. Na základe

uvedeného má súd dostatočne preukázanú nemajetnosť povinného, a teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia a exekúciu zastavil. Súd súhlasí s vyjadrením súdneho exekútora, v zmysle ktorého v súčasnosti nie je predpoklad zmeny majetkových pomerov povinných a akékoľvek ďalšie úkony súdneho exekútora by boli v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a znamenali by len neúčelné navyšovanie trov exekúcie.

6. Súd ďalej poznamenáva, že § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku je kogentným ustanovením, teda ukladá súdu povinnosť zastaviť exekúciu v prípade, ak dospeje k záveru, že súdny exekútor preukázal taký stav majetkových pomerov povinného, že nemožno očakávať dosiahnutie účelu exekúcie, teda vymoženie pohľadávky oprávneného. Potrebu súhlasu oprávneného s takýmto postupom nemožno z predmetného ustanovenia nijakým spôsobom vyvodzovať. Súd ďalej poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 1CoE/41/2012-63 zo dňa 24.04.2012, kde súd v odôvodnení uviedol, že nemajetnosť povinného Exekučný poriadok zaraďuje medzi dôvody na zastavenie exekúcie. Zastavenie exekúcie z uvedeného dôvodu nie je podmienené súhlasom oprávneného, ktorý samozrejme môže mať vehementný záujem na pokračovaní exekúcie aj v tom prípade, napr. z dôvodu očakávania, že povinný v budúcnosti nadobudne majetok, z ktorého bude možné uspokojiť pohľadávku. Podľa názoru súdu aby nemohla byť exekúcia zastavená z dôvodu nemajetnosti povinného, musí mať očakávanie, že povinný nadobudne majetok v budúcnosti, reálny podklad. Právoplatné rozhodnutie súdu o zastavení exekúcie nezakladá prekážku res iudicatae pre začatie exekučného konania o novom návrhu na vykonanie exekúcie medzi tými istými účastníkmi a na podklade toho istého exekučného titulu. Zhodne konštatoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 452/2011 zo dňa 2.10.2011.

7. Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

8. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nárok.

9. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

10. Podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

11. V zmysle ust. § 203 Exekučného poriadku, oprávnenému možno uložiť náhradu trov exekúcie v prípadoch, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, z dôvodu nedostatku majetku povinného, ktorý by postačoval aspoň na úhradu trov exekúcie alebo z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz. Oprávnený spravidla znáša trovy exekúcie podľa princípu zavinenia a princípu úvahy súdu. Okrem toho, oprávnený musí uhradiť trovy exekúcie aj keď zastavenie exekúcie nezavinil a nemohol ho predvídať, ak k zastaveniu došlo z dôvodu, že majetok povinného nestačil ani na úhradu trov exekúcie, prípadne že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz. V danom prípade však bola exekúcia zastavená z dôvodu nemajetnosti povinného, súd preto v zmysle § 203 ods. 2 Exekučného poriadku zaviazal na úhradu trov exekúcie oprávneného.

12. Podľa § 14 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení novely - Vyhlášky MS SR č. 141/2008 Z.z., ktorá sa vzťahuje na exekučné konania začaté po 1.5.2008, ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

13. Podľa § 14 ods. 2 cit. Vyhlášky, paušálna suma za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti je 3,32 eura.

14. Podľa § 15 ods. 1 vyhl., paušálnou sumou sa odmeňujú tieto úkony exekučnej činnosti:

- a) získanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- b) doručenie príkazu na začatie exekúcie,
- c) doručenie upovedomenia o začatí exekúcie,
- d) doručenie exekučného príkazu,
- e) doručenie upovedomenia o spôsobe exekúcie,
- f) doručenie rozhodnutia súdu vydaného v exekučnom konaní,
- g) každé zisťovanie bydliska povinného,
- h) každé zisťovanie platiteľa mzdy povinného,
- i) každé zisťovanie účtu povinného,
- j) každé ďalšie zisťovanie majetku povinného.

15. Podľa § 22 ods. 1 cit. vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

16. Podľa § 23 ods. 1, 2 cit. vyhlášky, náhrada za stratu času patrí súdnemu exekútorovi pri úkonoch vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom jeho exekútorského úradu alebo kancelárie, a za čas strávený na ceste do tohto miesta a späť. Náhrada podľa odseku 1 je 0,66 eura za každú aj len začatú polhodinu.

17. Podľa § 21a cit. vyhlášky, odmena za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie do zápisnice je 16,60 eura.

18. Súdny exekútor si vyčíslil trovy exekúcie nasledovne:

A. odmena exekútora za jednotlivé úkony exekučnej činnosti (§ 14 ods. 1 vyhlášky č.288/95 Z.z.):

- minimálna odmena: 33,19 Eur

B. hotové výdavky (§22 vyhlášky č. 288/95 Z.z.):

- poštovné: 3,19 Eur

C. odmena za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie (§ 21a vyhlášky č. 288/95 Z.z.):

- odmena 13,83 (správne má byť 16,60 - pozn. súdu)

SPOLU trovy exekúcie podľa vyčíslenia a špecifikácie súdneho exekútora 50,92 Eur + 20% DPH (10,18) = 60,10 Eur vrátane DPH.

19. Súd posúdil a preskúmal špecifikáciu trov exekúcie predloženú súdnym exekútorom a dospel k záveru, že súdny exekútor si odmenu v zmysle § 14 ods. 1 v spojení s § 15 ods. 1 vyhlášky, vyúčtoval správne na základe čoho mu bola priznaná odmena v minimálnej výške 33,19 Eur.

20. Čo sa týka odmeny podľa § 22 cit. vyhlášky, tú si súdny exekútor vyčíslil taktiež správne, nakoľko súčasťou predloženého exekučného spisu č. EX 29/2016 boli poštové doručenký opatrené poštovou pečiatkou, ktoré vznik poštovného v sume 3,90 Eur preukazovali.

21. Sú priznal súdnemu exekútorovi aj odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie do zápisnice v sume 13,83 Eur, tak ako si ju vyčíslil, napriek skutočnosti, že by mu mala v zmysle § 21a cit. vyhlášky prináležať odmena 16,60 Eur. Súd však v tomto prípade vychádzal z návrhu súdneho exekútora, ktorý žiadal za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie odmenu len vo výške 13,83 Eur.

22. Na základe uvedeného súd priznal súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie v celkovej 60,10 Eur vrátane DPH.

Poučenie:

Proti I. výroku tohto rozhodnutia je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Z

písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a musí byť na ňom uvedená spisová značka konania. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto ho podal.

Proti II. výroku tohto rozhodnutia nie je možné podať odvolanie.